

Kupolovité tvary výchozů Kata Tjuta vytvořila Potopa. Eroze nadložního horninového materiálu uvolnila tlak v okolí skalní formace a způsobila zaoblení hran na povrchu a ve spojích. Odlámaný materiál byl z oblasti odnesen pryč ustupujícími vodami Potopy.

Nyní je zde poměrně jen malé množství erodovaného materiálu na úpatí kolem každé kupole, což ukazuje, že po dobu 4 500 let od Potopy došlo jen k malé erozi. Některé velké kusy slepence občas odpadnou a jsou poházené po zemi. Ale těch není mnoho, což znamená, že nemohly erodovat dlouhé věky.

Kata Tjuta je památkou na obrovskou vodní katastrofu. Pouze Noemova Potopa vysvětluje ten gigantický konglomerát a ohromující kopule. Kata Tjuta vypráví úžasný příběh, který je v souladu se skutečnou australskou historií, zaznamenanou v Bibli. Porozumění Noemově Potopě změní způsob, jakým se díváte na svět a jaké v něm vidíte své místo

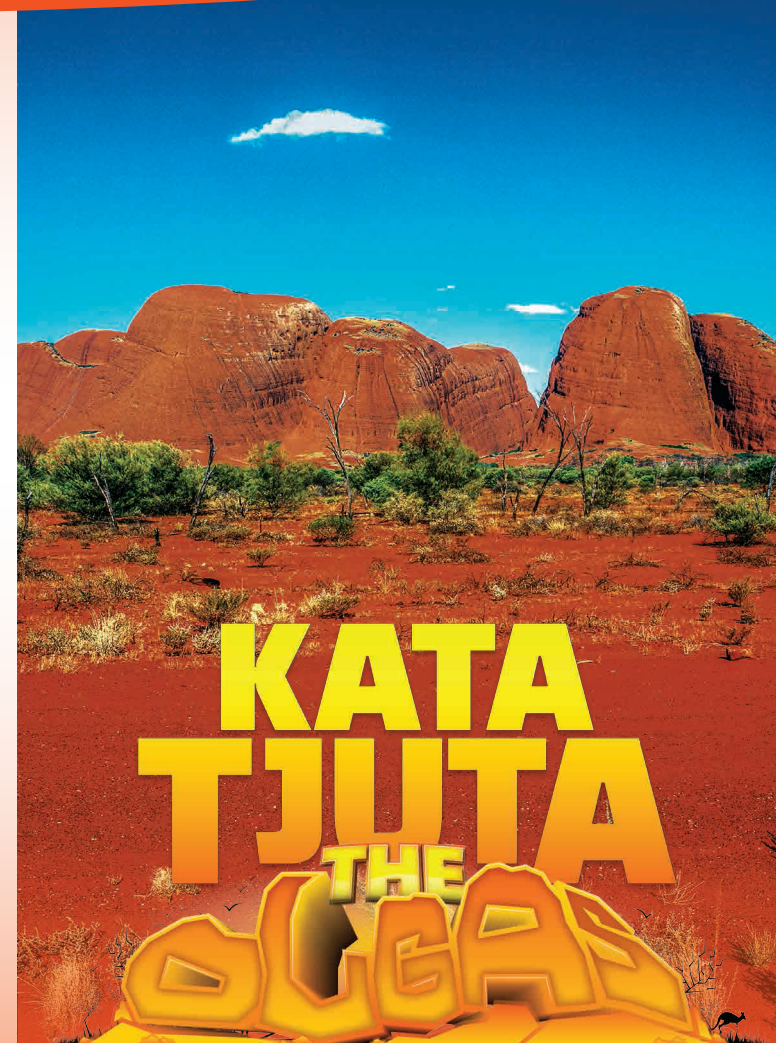
FAKTA O KATA TJUTA

- 1,066 M NAD HLADINOU MOŘE
- 546 M NAD OKOLNÍ KRAJINOU
- SOUŘADNICE: 25° 17' 44" S 130° 44' 41" E
- GEOLOGIE: SLEPENEC
- NEJBLIŽŠÍ VELKÉ MĚSTO: ALICE SPRINGS

KATA TJUTA JE PAMÁTKA NA KATASTROFU NESMÍRNÝCH ROZMĚRŮ

Pro více informací o Kata Tjuta viz creation.com/kata-tjuta
Creation Ministries International - Creation.com
Brožuru připravil geolog Dr Tasman Walker
Český překlad Jakob Haver, Kreacionismus.cz

Ohromující důkaz Noemovy Potopy

KATA TJUTA je soubor více než třiceti zaoblených skalních výchozů uprostřed Austrálie, vystupujících z pouštního písku jako buchty na pekařském tácu (obrázek 1). Tyto červené kopule jsou také známy jako Olgas, a zejména při východu a západu slunce vypadají impozantně. Jejich zvláštní zrzavá barva je důsledkem „rezivění“ železa na povrchu hornin.

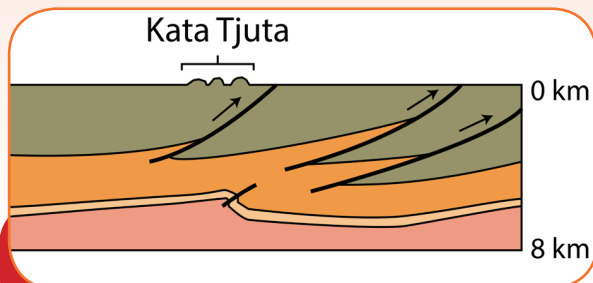

Obrázek 1

Navštívíme-li Kata Tjuta, díváme se na pozůstatky zanechané po katastrofě, která zachvátila kontinent před asi 4 500 lety, a která se vymyká všemu, co jsme kdy zažili. Trvala ne týdny, ale přibližně celý rok. Je to památka na celosvětovou Potopu, popsanou v Genesis 6–8.

Můžete vidět, že Kata Tjuta je složena z vrstev sedimentu (obrázek 1). Ty zde byly uloženy obrovsky silným prouděním vody v počáteční fázi Noemovy Potopy. Na severovýchodě jsou vrstvy nakloněny asi 15° šikmo nahoru (obrázek 1), přičemž na výchozech je vidět tloušťka asi 1 800 metrů. Odhaduje se, že horniny pod Kata Tjuta jsou mnohem tlustší – sahají do hloubky až asi 4 km pod zemí (obrázek 2) a pokrývají obrovskou oblast. Výchozy, na které se díváme, jsou jen jako špičky „ledovce“.

Síku katastrofické Noemovy Potopy si uvědomíte, když projdete údolím Walpa Gorge mezi dvěma kopulemi. Stěny na obou stranách jsou stovky metrů vysoké. Je neuvěřitelné, že kopule jsou plné velkých balvanů (obrázek 3). Geologové tomu říkají slepenec. Balvany jsou převážně z čediče a žuly. Další jsou z pískovce, ryolitu, křemence a dalších druhů hornin. Velikostí se kameny pohybují od oblázků přes dlažební kostky až po velké balvany.

Obrázek 2

Téměř všechny velké kameny jsou zakulacené jako oválné míče, což nám říká, že sem byly přeneseny běsnící vodou. Obvykle jsou natočeny stejným směrem (obrázek 3), což ukazuje, jak se proudící vodou třely o sebe, než byly uloženy.

Obrázek 3

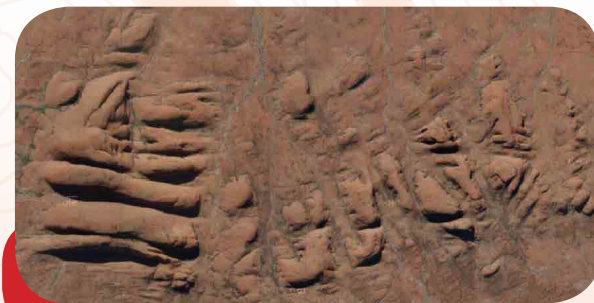
Ta mohutná velikost balvanů spolu s rozsáhlou geografickou oblastí formace a její velkou tloušťkou svědčí o nepředstavitelné síle vodních dravých proudů. Tato voda vyrvala kusy horniny ze země, nesla je velkou dálku, zakulatila je a vyhodila je na novém místě. Tloušťka nánosu ukazuje, že hladina vody byla „na stálém vzestupu“, a umožnila tak akumulaci kilometrů sedimentu, což přesně odpovídá očekáváním od Noemovy Potopy.

Turistům se říká, že tyto horniny byly ukládány po miliony let řekami, ale tento příběh je v rozporu s tím, co vidíme. Není divu, že lidé, kteří navštíví Kata Tjuta, jsou ohromeni. Tento dramatický důkaz ukazuje na kataklyzmatické proudy vody, které odpovídají katastrofě celosvětové Potopy. Uvedené údaje nejsou podloženy žádným objektivním měřením. Nikdo při tom nebyl, a nikdo se nemůže vrátit v

čas, aby pozoroval průběh těchto událostí. Navíc všechny takové údaje vycházejí z předpokladu, že žádná Noemova Potopa se neodehrála. Nicméně důkazy v horninách i jinde tomuto – a celé myšlence dlouhých věků – odporují.

Takže směsici hornin, které nyní tvoří Kata Tjuta, uložily stoupající vody na počátku Noemovy Potopy. Minerály, vysrážené mezi zrna jemnějšího materiálu, stmelily tento konglomerát do tvrdé horniny. Krátce na to byly horniny z okolí stlačovány, lámány, překlápěny a zmítány tektonickými silami, vyvolanými probíhajícími pohyby zemské kůry. Mnohonásobné zlomy se utvořily dvěma hlavními směry: jedna sada běžící od západu k východu a druhá severojižním směrem. Vzorek těchto zlomů můžete vidět na leteckých fotografiích (obrázek 4).

V době svého formování byla tato oblast hluboko pod zemí, pohřbená pod kilometry hornin. Následně byla z celé krajiny erodována obrovská tloušťka horninového materiálu, a ten byl z oblasti zcela odnesen kataklyzmatickými proudy vody.

Obrázek 4

Tuto erozi vysvětluje Noemova Potopa. Uprostřed probíhající Potopy, když byla na svém vrcholu, mohla být voda na Zemi kilometry hluboká. Přes celé kontinenty se vytvořily velké, vysokorychlostní vířivé celky, něco jako obrovské vodní cyklóny, které erodovaly obrovské množství hornin. Část těchto hornin byla uložena jako sediment do oblastí širokých, mělkých údolí, což vysvětluje, proč je krajina kolem Kata Tjuta tak plochá. Tento sediment zpravidla není vidět, protože je překrytý pouštním pískem, ale byl prozkoumán vrty. Většina erodovaného materiálu byla z oblasti zcela odnesena a rozptýlena v pobřežních vodách pevninských šelfů.